



Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Mechanika ogólna, PG_00044370						
Kierunek studiów	Budownictwo						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2018 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2018/2019		
Poziom kształcenia	I stopnia - inżynierskie		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z prowadzonymi badaniami naukowymi w dziedzinie nauki związanej z kierunkiem - profil ogólnoakademicki		
Forma studiów	niestacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	1		Język wykładowy		polski brak uwag		
Semestr studiów	2		Liczba punktów ECTS		8.0		
Profil kształcenia	ogólnoakademicki		Forma zaliczenia		egzamin		
Jednostka prowadząca	Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska -> Katedra Mechaniki Budowli						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr inż. Karol Winkelmann				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu		mgr inż. Michał Gołębiwski dr inż. Karol Winkelmann				
Formy zajęć i metody nauczania	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	30.0	25.0	0.0	0.0	0.0	55
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	55		7.0		138.0	200
Cel przedmiotu	Wprowadzenie głównych zasad statyki konstrukcji oraz klasyfikacji układów konstrukcyjnych. Nauka algebry wektorów - rozwiązywanie układów sił. Przedstawienie sił wewnętrznych i związków między obciążeniem, a siłami wewnętrznymi. Analiza belek: prostych i ciągłych; ram: prostych, o siatce nieprostokątnej, trójprzegubowych. Analiza łuków. Projektowanie zgodne z linią ciśnień. Analiza kratownic płaskich i przestrzennych. Analiza układów złożonych i mieszanych; rusztów płaskich i dźwigarów załamanych. Przedstawienie linii wpływowych, ich ekstremalnego obciążania i obwiedni sił wewnętrznych.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[K6_W05] zna zasady mechaniki stosowane w obliczeniach konstrukcji prętowych w zakresie statyki i stateczności oraz ma elementarną wiedzę w zakresie dynamiki	Student ma pełne zrozumienie układów prętowych w zakresie ich statyki. Student umie klasyfikować układy konstrukcyjne i układy sił. Zna rodzaje oddziaływań strukturalnych. Student potrafi przekształcić rzeczywisty obiekt inżynierski w serię odpowiednich schematów statycznych. Student prawidłowo identyfikuje konstrukcje statycznie wyznaczalne i niewyznaczalne.	[SW3] Ocena wiedzy zawartej w opracowaniu tekstowym i projektowym
	[K6_U03] umie zanalizować proste konstrukcje prętowe w zakresie: obliczeń konstrukcji statycznie wyznaczalnych i niewyznaczalnych; wyznaczania częstości drgań własnych; obliczeń stateczności liniowej i nośności granicznej w zakresie oceny stanów krytycznych i granicznych konstrukcji	Student umie dokonywać obliczeń statycznych układów sił, redukować je. Student umie analizować przypadki szczególne układów sił. Student umie obliczać reakcje podporowe i siły wewnętrzne w belkach prostych oraz ma umiejętność sporządzania wykresów sił wewnętrznych bez zapisywania ich równań. Student umie rozwiązywać konstrukcje wieloelementowe: belki ciągłe przegubowe, belki o nieprostokątnej siatce prętów., ramy proste, ramy o nieprostokątnej siatce prętów, Układy trójprzegubowe. Student umie rozwiązywać płaskie konstrukcje kratowe metodą równoważenia węzłów i metodą przecięć. Student umie rozwiązywać ruszty, dźwigary załamane, układy złożone i mieszane. Student umie sporządzać linie wpływowe, ekstremalnie je obciążać oraz na ich podstawie rysować obwiednie sił wewnętrznych.	[SU1] Ocena realizacji zadania
	[K6_W04] ma wiedzę z mechaniki ogólnej, wytrzymałości materiałów i zasad ogólnego kształtowania konstrukcji	Student zna główne pojęcia i zasady statyki i mechaniki teoretycznej. Student posiada umiejętność stosowania zapisu wektorowego do rozwiązywania problemów mechaniki oraz wyznaczania sił wewnętrznych w statycznie wyznaczalnych płaskich układach prętowych. Na tej podstawie, Student ma świadomość zasad ogólnego kształtowania konstrukcji.	[SW3] Ocena wiedzy zawartej w opracowaniu tekstowym i projektowym

<p>Treści przedmiotu</p>	<p>Główne zasady statyki. Pojęcia podstawowe mechaniki teoretycznej.</p> <p>Algebra wektorów. Siła i moment siły. Wektor główny i moment główny układu sił.</p> <p>Redukcja i równowaga ogólnego układu sił. Redukcja układu sił względem punktu, wypadkowa układu sił. Para sił.</p> <p>Szczególne przypadki układu sił: układ sił zbieżnych, układ sił równoległych, płaski układ sił. Stopnie swobody. Środki ciężkości.</p> <p>Miejsce mechaniki ogólnej w analizie konstrukcji. Założenia mechaniki konstrukcji. Klasyfikacja układów konstrukcyjnych. Rodzaje oddziaływań strukturalnych.</p> <p>Warunki brzegowe (podporowe) układów konstrukcyjnych.</p> <p>Statyczna wyznaczalność. Kinematyka płaskich układów prętowych.</p> <p>Belki proste. Reakcje podporowe i siły wewnętrzne w belkach prostych.</p> <p>Związki różniczkowe między obciążeniem, a siłami wewnętrznymi. Umiejętność sporządzania wykresów sił wewnętrznych bez zapisywania równań.</p> <p>Belki ciągle przegubowe. Belki obciążone pośrednio.</p> <p>Belki o nieprostokątnej siatce prętów (załamane w planie).</p> <p>Ramy proste o prostokątnej siatce prętów. Analiza transmisji sił wewnętrznych. Równowaga naroży układów ramowych.</p> <p>Ramy o nieprostokątnej siatce prętów. Układy trójprzegubowe.</p> <p>Łuki paraboliczne i kołowe. Linie ciśnień.</p> <p>Płaskie i przestrzenne konstrukcje kratowe. Metody rozwiązywania kratownic. Rozwiązywanie metodą równoważenia węzłów i metodą przecięć.</p> <p>Układy złożone i mieszane.</p> <p>Ruszty płaskie. Dźwigary załamane w planie.</p> <p>Definicja sił wewnętrznych w układach przestrzennych.</p> <p>Linie wpływu belek prostych i belek ciągłych przegubowych.</p> <p>Linie wpływu kratownic. Linie wpływu ram, układów trójprzegubowych i złożonych.</p> <p>Ekstremalne obciążanie linii wpływu. Obwiednie momentów zginających.</p>														
<p>Wymagania wstępne i dodatkowe</p>	<p>Matematyka Fizyka</p>														
<p>Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<table border="1"> <thead> <tr> <th>Sposób oceniania (składowe)</th> <th>Próg zaliczeniowy</th> <th>Składowa oceny końcowej</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>egzamin</td> <td>60.0%</td> <td>60.0%</td> </tr> <tr> <td>zaliczenie ćwiczeń</td> <td>0.0%</td> <td>20.0%</td> </tr> <tr> <td>zaliczenie wykładów</td> <td>0.0%</td> <td>20.0%</td> </tr> </tbody> </table>	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej	egzamin	60.0%	60.0%	zaliczenie ćwiczeń	0.0%	20.0%	zaliczenie wykładów	0.0%	20.0%		
Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej													
egzamin	60.0%	60.0%													
zaliczenie ćwiczeń	0.0%	20.0%													
zaliczenie wykładów	0.0%	20.0%													

Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	<ol style="list-style-type: none"> 1. Branicki C., <i>Zadania z mechaniki budowli</i>. Tom 1. Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, Gdańsk 1975. 2. Lubowiecka I., Skowronek M., <i>Zadania z Mechaniki Budowli</i>. Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, Gdańsk 2000. 3. Górski J., Przewłócki J., Skowronek M., Winkelmann K., <i>Mechanika i Wytrzymałość Materiałów</i>. Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, Gdańsk 2015.
	Uzupełniająca lista lektur	<ol style="list-style-type: none"> 1. Cywiński Z., <i>Mechanika budowli w zadaniach</i>. Tom I. PWN Warszawa 1999. 2. Konopińska-Zmysłowska V., Mleczek A., Oziębło M., Tomaszewska A., <i>Wybrane problemy mechaniki układów prętowych. Zbiór zadań dla studentek i studentów kierunku inżynieria środowiska</i>. Wydawnictwo Politechniki Gdańskiej, Gdańsk 2016 3. Niezgodziński T., <i>Mechanika ogólna.</i> WN PWN Warszawa 2002. 4. Nizioł J., <i>Metodyka rozwiązywania zadań z Mechaniki</i>, WNT Warszawa 2002. 5. Nowacki W., <i>Mechanika budowli</i>. Tom 1, PWN Warszawa 1974. 6. Wilde P., Wizmur M., <i>Mechanika teoretyczna</i>. PWN Warszawa 1984.
	Adresy eZasobów	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania	Obliczyć wartości sił wewnętrznych w trzech pionowych prętach kratowych, podtrzymujących sztywną tarczę/plytę.	
	Wyznaczyć wykresy sił wewnętrznych (N – normalne, T – tnące, M – momenty zginające) w belce swobodnie podpartej, poddanej działaniu zadanego obciążenia.	
	Wyznaczyć wykresy sił wewnętrznych (T – tnące, M – momenty zginające) w belce ciągłej przegubowej, poddanej działaniu zadanego obciążenia.	
	Wyznaczyć wykresy sił wewnętrznych (N – normalne, T – tnące, M – momenty zginające) w ramie o prostokątnej siatce prętów, poddanej działaniu zadanego obciążenia.	
	Wyznaczyć wykresy sił wewnętrznych (N – normalne, T – tnące, M – momenty zginające) w ramie o nieprostokątnej siatce prętów, poddanej działaniu zadanego obciążenia.	
	Wyznaczyć wykresy sił wewnętrznych (N – normalne, T – tnące, M – momenty zginające) w ramie trójprzegubowej o prostokątnej siatce prętów, poddanej działaniu zadanego obciążenia.	
	Wyznaczyć wykresy i wartości sił wewnętrznych w układzie ramowo kratowym: N – normalne, T – tnące, M – momenty zginające w elementach ramowych, S – siły osiowe w prętach kratowych.	
	Wyznaczyć wartości sił osiowych (S) we wszystkich prętach kratownicy swobodnie podpartej, poddanej działaniu zadanego obciążenia.	
	Między trzy podane punkty (przeguby konstrukcji – A, B i C) wrysować (na podstawie obliczeń układu zastępczego) linię ciśnienia układu pod zadanym obciążeniem. Podać kluczowe rzędne wysokościowe konstrukcji optymalnej (linii ciśnienia).	
	Dla podanego rusztu belkowego narysować wykresy sił wewnętrznych (T – tnące, M – momenty zginające).	
Dla podanego dźwigara załamanego w planie narysować wykresy sił wewnętrznych (T – tnące, M – momenty zginające, Ms – momenty skręcające).		
Dla podanej belki swobodnie podpartej narysować domyślne linie wpływu reakcji podporowych pionowych oraz wyznaczyć linie wpływu sił wewnętrznych – siły tnącej T _{alfa} i momentu zginającego M _{alfa} w przekroju alfa belki. Na podstawie narysowanych linii wpływowych tak ustawić obciążenie pojazdem technicznym o zadanym ciężarze osi, aby moment zginający M _{alfa} osiągnął swoją ekstremalną (największą w wartości bezwzględnej) wielkość. Podać wartość liczbową tego momentu.		
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	